

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

[Opinio quorundam falsa de occultis Dei differentium carnaliter. D. E]

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

meritas, Præcedit ergo aliquid in peccatorib⁹ quo
quâuis nõdum sint iustificati, digni efficiantur iu-
stificatione. Et itẽ præcedit in aliis peccatoribus,
quo digni sũt obtusione. Ecce hic videtur Aug. di-
cere, q̄ & ipsa Dei voluntas, qua alios elegit, alios
reprobat, ex meritis proueniat, sed occultissimis,
i. quod pro meritis alios voluerit eligere, alios re-
probare: & q̄ pro meritis aliis apponitur gratia iu-
stificationis, aliis nõ, vnde obtundũtur. Sed quid
intelligere voluerit, ignoratur: nisi forte hoc dica-
tur intellexisse, q̄ supra diximus eum retractasse.
Nam ibidẽ quædam alia cõtinuẽ subdit, quæ in l.
1. retract. aperte tractat: quod vtrunq; legenti pa-
tebit. Veruntamẽ verisimile est in præmissis etiã
hoc retractasse. Quidã tamẽ ex eo sũtu accipiunt
fore dictum, non q̄a aliquis prædestinetur p me-
ritis, vel iustificationis gratiam mereatur, sed q̄a
aliqui non adeo mali sunt, vt mereantur sibi gra-
tiam nõ impartiri. Nullus n. Dei gratiam mereri
põr per quam iustificatur: potest tamen mereri vt
nõ apponatur, vt penitus abiiciatur. Et quidẽ ali-
qui in tãtum profundum iniquitatis deuenerũt,
vt hoc mereãtur, vt hoc digni sint: alii vero ita vi-
uunt, vt etsi nõ mereãtur gratiam iustificationis,
nõ tamen mereantur omnino repellì, & gratiam
sibi subtrahi. Ideoque dixit in quibusdã peccato-
rib⁹ præcedere q̄ digni sint iustificatiõẽ, & in aliis
quo digni sint obtusione: sed hoc triuolum est.

*Opinio quorundam falsa de occultis Dei differen-
tium carnaliter.*

Multi vero de isto profundo quærẽtes reddere
rationẽ, atq; secundũ cõiecturas cordis sui inscru-
tabilẽ altitudinẽ iudiciorũ Dei cogitare conantes
in fabulas vanitatis abierunt, dicentes, q̄ animæ
sursũ in celo peccãt, & secundũ peccata sua ad cor-
pora p meritis dirigũtur, & dignis sibi quasi car-
cerib. includũtur: serũt hi tales post cogitatiões:

Q 2 suas

D Aug. de ver-
bis Apostoli
post medium
serm. 7. in to.
10.
Ibidẽ paulo
inferius.

suas & volentes disputare de Dei profundo, ve-
 sunt in profundum, dicentes animas in caelo an-
 conuersatas, & ibi aliquid boni vel mali egisse,
 p̄ meritis ad corpora terrena detrusas esse: hoc
 tē respuit Catholica fides propter euidentē Apo-
 stoli sententiam qua ait: Cum nōdum nati essem
 aut aliquid boni vel mali egissent, &c. Melior e-
 ergo fidelis ignorantia, quam temeraria scientia.
 Elegit ergo eos quos voluit gratuita misericor-
 dia, non quia fideles futuri erant, sed vt fideles e-
 sent: eisq; gratiam dedit: nō quia fideles erant, sed
 vt fierēt, ait n. Apost. Misericordiā consecut⁹ sum
 vt fidelis essem: non ait, quia fidelis eram. Datur
 quidem & fidei, sed data est etiam prius vt esset
 fidelis. Ita etiam reprobauit quos voluit, non pro-
 pter futura merita quae praeuideret, veritate ta-
 men rectissima, & à nostris sensibus remota.

*Aug. in li.
 retract. 1.
 Cap. 23. ad
 finem.*

Questio.

Sed quaeritur: Vtrum sicut dicitur elegisse quos-
 dam vt boni fierent & fideles, ita etiam concedi
 debeat reprobasse quosdam vt mali essent & infi-
 deles, & obdurare vt peccent: quod nullaten⁹ con-
 cedi oportet. Non enim reprobatio ita est causa
 mali, sicut praedestinatio est causa boni: neq; ob-
 duratio ita facit hominem malum, quemadmo-
 dum misericordia facit bonum.

Responsio.

An ea quae semel scit Deus vel praescit, semper sciat & praesciat, & semper scierit vel praescierit.

Præterea considerari oportet, vtrum ea omnia
 quae semel scit vel praescit Deus, semper sciat & scie-
 rit, ac praesciat & praescierit, an olim scierit vel praescierit,
 quod modo non scit vel praescit. De praescien-
 tia primo respondemus, dicentes: multa eum
 praescisse quae modo non praescit: cum enim eius
 praescientia nō sit nisi de futuris, ex quo illa quae futu-
 ra erāt praesentia fiunt vel praeteriūt, sub Dei praescien-
 tia esse desinunt, sub scientia vero semp sunt.

Præ-